

Fokker Erik van de Pol nieuwe voorzitter Belgisch-witblauwstamboek

'Ik sta achter de fokkers'

Het Belgisch-witblauwstamboek in Nederland heeft een nieuwe voorzitter: Erik van de Pol uit Waterlandkerkje. 'Ik ga me met hart en ziel inzetten voor het stamboek waar ik al 27 jaar actief voor ben.' Hij vertelt over de kracht van hobbyfokkerij, erfelijke gebreken en vanzelfsprekend de keizersnede of beter gezegd 'natuurlijk kalven'. 'Ik heb zelf de knop nog niet omgezet.'

tekst Alice Booij

Het kan zijn dat mijn telefoon wegvalt. We zitten hier net op de grens met België en dan is de verbinding niet altijd even goed.' De nieuwe voorzitter van het Belgisch-witblauwstamboek in Nederland woont heel toepasselijk op de grens met het moederland van de Belgische blauwe, België. 'We hebben veel contacten en de samenwerking loopt prettig. We moeten blijven meeliften met België.'

Begin mei werd hij officieel benoemd tot voorzitter na een behoorlijke zoektocht. 'Het was moeilijk een nieuwe voorzitter te vinden', beaamt Erik van de Pol. 'Het is liefdadigheid, pro-Deowerk en het is lastig daar mensen enthousiast voor te

'Het is een hobby voor mij', geeft hij aan. 'Ik doe er veel voor, vind het leuk en geniet er enorm van.' Op menig keuring schitterde Van de Pol met dieren in de ring, waarbij zijn vrouw en zoon Michiel enthousiast meedoen. In Oostburg op de regionale is hij altijd present en ook op de nationale keuring. 'Het meest trots ben ik erop dat we al die jaren in de top meedraaien met eigengefokte dieren. Ondanks alle aankopen die er rond ons in de ring verschenen, konden onze eigen fokproducten altijd goed meekomen.'

Met deze topfokker ging een wens in vervulling van oud-voorzitter Jan Bekman, die pleitte voor een opvolger wiens hart bij de fokkerij ligt. 'Ik ben wel een hob-

'Het project Natuurlijk Luxe heeft weinig gebracht'

krijgen.' Toch is het gelukt de Zeeuw over te halen. 'Afscheidnemend voorzitter Jan Bekman zei me dat het voorzitterswerk toch wel twee dagen in de week in beslag zou nemen, maar die tijd heb ik gewoonweg niet. We hebben nu de taken binnen het bestuur wat meer verdeeld, zodat iedereen wat doet.'

Loyaliteit aan het stamboek en zijn collega's maakten dat Erik van de Pol overstag ging. Al 27 jaar is Van de Pol actief in de Belgisch-witblauwfokkerij. 'Ik heb gezegd één periode, vier jaar, dan zien we wel weer verder. Eerlijk gezegd heb ik nog niet zoveel ervaring als bestuurder. Ik ben een fokker en zal zo ook als voorzitter zijn; als spreekbuis van de fokkers.'

Succesvol op keuringen

Erik houdt – naast zijn baan als voorman in de sociale groenvoorziening – tussen de 20 en 25 Belgisch-witblauwdieren en vangt jaarlijks ongeveer tien kalveren die de stalnaam Gouden Polder krijgen.

byfokker', zegt hij en refereert daarmee aan de mening van zijn voorganger dat het stamboek moet oppassen dat het geen hobbyclub wordt. 'Ik denk juist dat het de kleine bedrijven en de hobbyisten zijn die de Belgisch-witblauwgenetica bewaken en erin investeren. Die hebben we als stamboek, naast een economische fokkerij, heel hard nodig.'

Afgelopen twee maanden heeft Erik zijn oor te luisteren gelegd. Hij kreeg verzoeken om grenzen van regio's te verleggen, vragen van veehouders die graag naar een keuring zouden gaan die niet in hun regio valt. De nieuwe voorzitter gaat heel soepel met die verzoeken om. 'Waarom niet, dat moet toch kunnen?' Enthousiasme belonen luidt het motto. 'Ik wil jonge en actieve leden stimuleren. We krijgen elk jaar weer meer leden erbij, in alle regio's. Dat is fantastisch en met dat enthousiasme moeten we ook wat doen.'

Nog een groot goed binnen de fokkerij is de registratie van de erfelijke gebreken.

P O R T R E T	
Naam:	Erik van de Pol
Woonplaats:	Waterlandkerkje
Leeftijd:	47
Beroep:	voorman bij een sociale groenvoorziening
Bestuursfuncties:	voorzitter Belgisch-witblauwstamboek, voorzitter regio Zuid-West, bestuurslid stichting veemarkt Oostburg
Hobby's:	zijn vee, fietsen en tuinieren

'We hebben er nu zeven waar we op letten en er zullen er nog wel één of twee bijkomen. Ik ben er een voorstander van dat we die afwijkingen eruit halen. Of je nu tien of honderd dieren hebt, op erfelijke gebreken zit niemand te wachten.'

Zelfkalvend

Het gesprek komt vanzelf op de problematiek van de keizersnede. 'Laatst was ik bij de Belgische veehouder Luc Lips. Terwijl wij koffie zaten te drinken werd er een kalf geboren, vanzelf en met een prachtige bespierung. Ja, dan ben ik onder de indruk, maar zelf heb ik de knop nog niet om.' Toch heeft Erik van de Pol inmiddels via Lips een vaars van Origine op stal die twee generaties natuurlijke kalvingen voor zich heeft. 'Ik moet zeggen: het is een van de best bevestigde vaarsen, maar niet de grootste.'

Het samenwerken en denken met professor Dirk Lips en dierenarts Geert Hoflack, de voortrekkers wat natuurlijke kalvingen betreft bij Belgische blauwen, beschouwt Van de Pol als een goede weg naar wellicht een nieuw type. Het Nederlands project Natuurlijk Luxe, gericht op het verminderen van het aantal keizersnedes, heeft Erik weinig gebracht. Het keuringstype zit nog vrij diep, zegt hij ook over zijn eigen gevoel. 'We fokken op vlees, maar ook afwisselend op gestalte. Zo fok je grote en gezonde dieren met goede benen en met veel vlees. Dat is mijn ideale fokkerij.' Zelfs onlangs in Engeland voor een verkenningstour liet hij zich nog niet overtuigen. 'We kwamen op een bedrijf waar de dieren broodmager waren. Als ik zo Belgische blauwen moet houden, schakel ik om naar blonde d'Aquitaines.' De veerkracht van de fokkerij is groot, gezien de vooruitgang die de laatste jaren al is geboekt. 'Tien tot twintig jaar geleden zag je op de keuringen nog dieren met afwijkingen lopen, ook in Brussel. Denk maar eens aan het beenwerk.' Eind juli is hij zeker weer te vinden in Libramont om ook daar de vooruitgang weer te bewonderen. 'Nee, niet op de eerste rij omdat ik nu voorzitter ben. Ik sta liever tussen de fokkers.' |